

Stabat Mater dolorosa.

P. KŘÍŽKOVSKÝ. (?)

Maestoso.

Tenore I. { *pp* Sta - bat Ma - ter do - lo - ro - sa, ju - xta cru - cem
 Basso I. { *fp* *sfp*

la - cri - mo - sa, ju - xta cru - cem la - cri - mo - sa,

dum pen - de - bat fi - li - - us. Cu - jus a - ni-

mam ge - men - tem con - tri - sta - tam et do - len - tem, con - tri-

sta - tam et do - len - tem per - tran - si - vit gla - di - us.

2619409695

Obs. 4-365714

647716

Stabat Mater dolorosa.

Překlad Jak. Pavelky (pro chystaný kancionál diecéze brněnské).

1. Stabat Mater dolorosa,
juxta crucem lacrimosa,
dum pendebat filius.
Cujus animam gementem,
contristatam et dolentem
pertransivit gladius.
2. O quam tristis et afflita
fuit illa benedicta
Mater unigeniti!
Quae moerebat et dolebat,
pia Mater dum videbat
nati poenas inclyti.
3. Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
in tanto supplicio?
Quis non posset contristari
Christi Matrem contemplari
dolentem cum filio?
4. Pro peccatis suaे gentis
vidit Jesum in tormentis
et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
moriendo desolatum,
dum emisit spiritum.
5. Eja, Mater, fons amoris,
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam.
Fac, ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum,
ut sibi complaceam.
6. Sancta Mater, istud agas,
crucifixi fige plagas
cordi meo valide.
Tui nati vulnerati,
tam dignati pro me pati,
poenas mecum divide.
7. Fac me tecum pie flere,
crucifixo condole,.
donec ego vixero.
Juxta crucem tecum stare,
et me tibi sociare
in planctu desidero.
8. Virgo virginum praeclara,
mihi iam non sis amara,
fac me tecum plangere.
Fac, ut portem Christi mortem,
passionis fac consortem,
et plagas recolere.
9. Fac me plagis vulnerari,
fac me cruce ineibriari
et cruore filii.
Flammis ne urar succensus,
per te, virgo, sim defensus
in die judicii.
10. Christe, cum sit hinc exire,
da per Matrem me venire
ad palmam victoriae.
Quando corpus morietur,
fac, ut animae donetur
paradisi gloria.

1. Stála Matka zarmoucená
podle kříže uslzená,
když Syn její na něm pněl,
v jejíž duši sténající,
sklíčenou a bědující
přeostrý meč prudce vjel.
2. Ó jak smutna, bolem sklána
byla ona požehnaná
jednorozého Máří,
ježto lkala, naříkala,
na muky když pozírala,
v nichž je Synu umírat.
3. Kdo se zaplakati stydí,
Kristovu když Matku vidí
takým bolem sklíčenou?
Kdo se může nermoutiti,
Matku Páně mají zříti
pro své dítě ztrápenou?
4. Ježíšovu vidí bídú,
pro nepravost jeho lidu
když ho katan zbičoval.
Přemilého vidí Syna,
opuštěn an, v mukách hyna,
ducha Otci odevzdal.
5. Nuže, Matko, lásky zdroji,
dej, ať cítím bolest Tvoji,
soucitně ať s Tebou lkám!
Dej, ať srdece moje hoří,
ať se Kristu Bohu koří,
v lásce jeho slast svou mám.
6. Učiň, svatá Máti Pána,
Ukřižovaného rána
ať se vtiskne v srdce mé,
Syna Tvého raněného,
z lásky ke mně zmučeného
tresty sdílím bolestné!
7. Dej mi s Tebou zbožně lkáti,
Zmučeného litovati,
dokud budu v těle živ.
Podle kříže s Tebou dlíti,
s Tebou stále sdružen býti
ve slzách, jsem žádostiv.
8. Nade všechny slavná Panno,
bez odporu buď mi přáno
ve soustrasti zaplakat.
V každé době, roven Tobě
Kristovu smrt nosit v sobě
ať smím a ran vzpomínat.
9. Ať jsem protknut jeho ranou,
krve, které z boku kanou,
krůpějemi opojen.
Nechá ohněm lásky planu,
skryt Tvou, Panno, pod ochranu,
bezpečen jsem v soudný den.
10. Až ztad vyjdu v světy jiné,
pro Tvou Matku ať mi kyne,
Kriste, palma vítězná.
Až smrt tělo moje schvátí,
račíž, Pane, duši dáti
v nebesa vjít líbezná.

BENEDIKT. BRNO.